

ΙΔΡΥΤΗΣ: ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΞΕΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΠΕΤΡΟΣ ΧΑΡΗΣ

ΤΟΜΟΣ ΤΕΣΣΑΡΑΚΟΣΤΟΣ ΠΕΜΠΤΟΣ

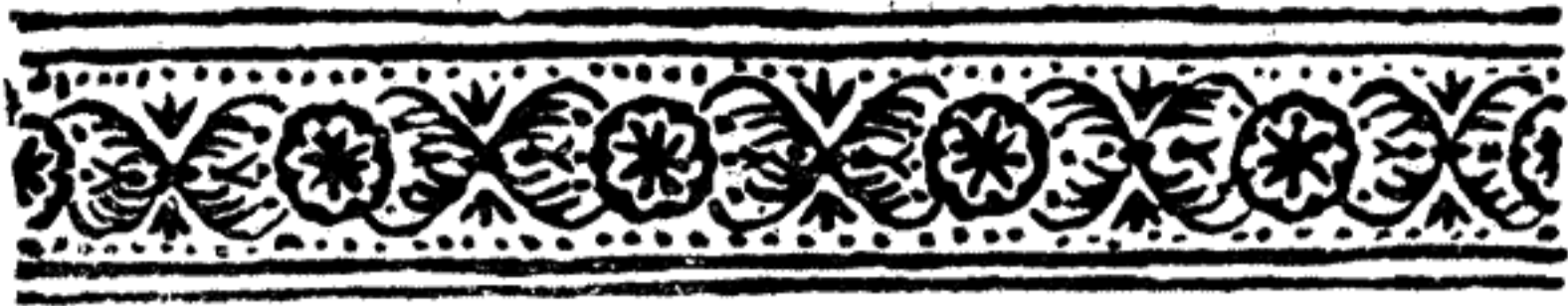
ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ - ΙΟΥΝΙΟΣ

1949

ΙΩΑΝΝΗΣ Δ. ΚΟΛΛΑΡΟΣ & ΣΙΑ Α.Ε.
ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΝ ΤΗΣ "ΕΣΤΙΑΣ",
38 - ΟΔΟΣ ΤΣΩΡΤΣΙΑ - 38
ΑΘΗΝΑΙ

ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2008

ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ Κ' ΕΡΩΤΗΜΑΤΑ

ΚΑΙΝΟΥΡΙΟΙ ΔΡΟΜΟΙ

Θέλει και η στήλη αυτή να στείλει σήμερα στους αναγνώστες και στους φίλους της ένα καλό μήνυμα, να μοιράσει εὐχές και ὑποσχέσεις, πού ν' αρχίζουν ἀπὸ μιὰν ἀγαθὴ πρόθεση και νὰ τελειώνουν σὲ κάποια προσφορά, ἔστω και σὲ μικρὴ ἀλλὰ ἀληθινὴ, δηλαδὴ ὄχι πολυθόρυβη, ὄχι ἀπατηλὴ προσφορά. Πῶς ὅμως νὰ τολμήσει και νὰ δώσει μιὰν ὁποιαδήποτε καλὴ εἶδηση, ὅταν ὁ τηλέγραφος ἀπὸ τὴ μιὰ στιγμή στὴν ἄλλη τὰ χαρούμενα χρώματα τῆς αἰσιοδοξίας τὰ σκεπάζει μὲ βαριὰ και ἀπειλητικὰ σύγνεφα και καθεμὲρα μᾶς πείθει ὅτι κανεὶς στὸν κόσμον δὲν ξαίρει ἂν ἡ χαρὰ ἢ ἡ συμφορὰ τρέχει μὲ περισσότερα χιλιόμετρα πρὸς τὸν ἄνθρωπον, τὸ σημερινὸ ἄνθρωπον; Και πῶς μιὰ φράση νὰ τὴν κάμει εὐχὴ, ἀφοῦ κανένα πλέγμα λέξεων δὲν μπορεῖ ν' ἀνταποκριθεῖ στοὺς καημοὺς και στοὺς πόθους τῶν μεταπολεμικῶν κοινωνιῶν; Μᾶς μένει μόνο μιὰν ὑπόσχεση νὰ δώσουμε, ἀφοῦ ὅμως τὴν περιορίσουμε κι αὐτὴν ὡς ἐκεῖ πού φτάνει τὸ χέρι μας κι ἀφοῦ τὴν κλείσουμε στὸν πολὺ στενὸ οἰκογενειακό μας κύκλον.

Προσκαλῶ, λοιπόν, ὅλους τοὺς ἀξιους πνευματικούς μας ἀνθρώπους, τοὺς παρακαλῶ νὰ δεχτοῦν ἕναν γενικὸ ἀφοπλισμὸ και, μὲ τὴ συγκατάθεσή τους, δίνω τὴν ὑπόσχεση ὅτι ὅλοι μαζί, μὲ τὸ νέο χρόνο, θὰ βρεθοῦμε σὲ καινούριους δρόμους. Ἀρκετὴ ἦταν ἡ ἄγωνα ἀναταραχὴ στὴν πνευματικὴ μας ζωὴ. Ἀρκετὸς και ὁ διασυρμὸς λογοτεχνῶν και καλλιτεχνῶν, πού δὲν ἔπρεπε νὰ φθαροῦν γιὰ νὰ μποροῦν νὰ προσφέρουν τὶς ὑπηρεσίες τους στὴ σημερινὴ μεγάλη ἐθνικὴ ἀνάγκη. Ἡ ἀπαραίτητη κάθαρση ἔχει γίνεῖ ἀπὸ πολὺν καιρὸ και κανένας βαριὰ ἔνοχος δὲν ἔμεινε ἀτιμώρη-

τος. Οἱ συνειδήσεις ξέσπασαν, οἱ συνειδήσεις ἐπέβαλαν σκληρὸς κυρώσεις, και οἱ καθαροὶ πνευματικοὶ ἄνθρωποι ἔπρεπε νὰ ἔχουν γυρίσει πιά στὰ ἔργα τους, νὰ ἔχουν ἀναζητήσει τὸν προορισμὸ τους και νὰ ἔχουν ἀφήσει στὰ πεζοδρόμια ὄσους δὲν μποροῦν νὰ κάνουν ἄλλο τίποτα παρὰ νὰ οὐρλιάζουν ἀπὸ ἀγιάτρευτο πόνον, νὰ ρίχνουν παντοῦ τὴ λάσπη τους και νὰ παρηγοριοῦνται μὲ τὴν ἐλπίδα ὅτι θὰ λεκιστοῦν και θὰ χαθοῦν κι ἄλλοι...

Δίνω τὴν ὑπόσχεση αὐτή, — και, φυσικά, γιὰ νὰ τὴν κρατήσω στὶς σελίδες τῆς «Νέας Ἑστίας», — τὴ δίνω, καθὼς εἶπα, μὲ τὴν ἐπιδοκιμασίαν παλιῶν και νέων συνεργατῶν, και θέλω νὰ ἐλπίζω πῶς οἱ φίλοι τῆς λογοτεχνίας μας θὰ τὴν δεχτοῦν σὰν ἕνα μικρὸ ἐνθαρρυντικὸ μήνυμα, σὰν καλὴ ἀρχή. Ἄλλωστε, πῶς μποροῦν νὰρθοῦν τὰ μεγάλα μηνύματα, ὅταν λείπουν τὰ μικρά; Και πῶς θὰ εἰρηνέψει, πῶς θὰ περάσει σὲ ἡρεμορυθμὸ τὸ σύνολον, πρὶν ἀρχίσει ἡ προετοιμασία τῆς γαλήνης ἀπὸ τὰ ἄτομα, ἀπὸ τὶς ομάδες, ἀπὸ τὶς τάξεις; Γύρω μας πάντα ἡ ἀναταραχὴ και ἡ ἀγωνία. Κι ὅλοι στοὺς ἴδιους δρόμους, ὅλοι στὴν ἴδια σύγχυση. Ἄς ἀφήσουν, λοιπόν, οἱ πνευματικοὶ ἄνθρωποι, πού ἔχουν ἄμεσα ἢ ἔμμεσα ἡγετικὴ ἀποστολή, ἄς ἀφήσουν πρῶτοι αὐτοὺς τοὺς δρόμους κι ἄς πηδήσουν σὲ καινούριους, ἐκεῖ πού δὲ θὰ ξεδεύεται ἄδικα ἡ ὁποιαδήποτε δυνάμη τους κ' ἐκεῖ πού θὰ εἶναι εὐεργετικὴ ἢ παρουσία τους. Πολλὴ και δύσκολη ἡ δουλειὰ πού τοὺς περιμένει. Και μεγάλες οἱ προσδοκίες πού τοὺς κυκλώνουν. Ἡ λογοτεχνία, καλύτερα ἀπὸ κάθε ἄλλη φορὰ, θὰ δείξει πῶς δὲν εἶναι ἀπλὸ παιχνίδι ἀλλὰ παιδευτικὴ ἀξία, και μὲ τοὺς χίλιους-δύο τρόπους τῆς θὰ φτά-

σει νὰ προσφέρει ὅ,τι δὲν μποροῦν νὰ κατορθώσουν τὸ στεγνὸ δίδαγμα καὶ ἡ ὅποια-δήποτε ἐντολή, — τοῦ νόμου ἢ τοῦ κόσμου. Εἶναι ἡ ὥρα της, ὅσο δὲν τὸ φαντάζονται ἴσως οὔτε οἱ ἴδιοι οἱ λογοτέχνες. Καὶ τὸ περιοδικὸ τοῦτο θὰ κάμει ὅ,τι ἀπαιτεῖ ἡ

δύσκολη αὐτὴ ὥρα, — ὥρα ἀγώνων καὶ ὄχι μικροπολεμικῆς.

Περισσότερα δὲν μπορῶ νὰ ὑποσχεθῶ. Ἄλλὰ καὶ δὲν προσδοκῶ λίγα ἀπὸ ἓναν γενικὸ ἀφοπλισμὸ στὴν πνευματικὴ μας ζωὴ.

ΠΕΤΡΟΣ ΧΑΡΗΣ

ΕΝΑΣ ΕΛΛΗΝΟΑΜΕΡΙΚΑΝΟΣ ΠΟΙΗΤΗΣ

ΠΥΡΡΟΣ Ι. ΝΤΕΛΛΑΣ

Τὰ ποιήματα, ποὺ δημοσιεύονται παρακάτω, σὲ μετάφραση ἀπ' τὸ ἀγγλικὸ πρωτότυπο, ἀνήκουν στὸν ἐγκαταστημένον, ἀπὸ τριάντα τῶρα χρόνια, στὶς Ἠνωμένες Πολιτεῖες, Ἕλληνα ποιητὴ Pyrrhus John Dellas.

Πολὺ νέος ἔφυγε ἀπ' τὴν Ἀθήνα γιὰ τὸ Νέο Κόσμο καὶ σήμερα εἶναι καλὰ ἀποκαταστημένος στὸ Iohnstown, Pennsylvania. Καταγίνεται μ' ἐμπορικὲς ἐργασίες, ἀρκετὰ ἀποδοτικὲς, καὶ τὶς λεύτερες ὥρες τοῦ τις χαρίζει μὲ βαθύτατον ἐνθουσιασμὸ στὴν Ποίηση.

Τὰ πνευματικὰ ἔργα τοῦ ἐκτιμῶνται ἀπὸ πλατύτατο κύκλον Ἀμερικανῶν, καὶ πολλὰ τονίστηκαν.

Μιά σειρά στίχοι τοῦ δημοσιεύτηκαν στὴν ἐτήσια Παναμερικανικὴ ποιητικὴ Ἀνθολογία «TALENT» Poets of 1947.

Τὰ παιδικὰ καὶ νεανικὰ χρόνια τοῦ τὰ

πέρασε στὴν Ἀθήνα, πολὺ κοντὰ στὸ θαυμάσιον Ἀναγεννητὴ Περικλῆ Γιαννοπούλου καὶ συνεργάστηκε, μὲ τὰ πρῶτα νεανικὰ τοῦ ἔργα, στὴν «Ποιητικὴ Ἐκδοσις» ποὺ τὴν ἐκδίδαν, κατὰ τὸ 1913, οἱ τότε «ἐκκολαπτόμενοι» Λίνος Καρζῆς, Κλέων Παράσχος, Τάκης Παπατζώνης, Φάνης Μιχαλόπουλος, Γιάννης Μηλιάδης, Στέλιος Χιλιάδης καὶ Κώστας Τουρνάκης.

Ἡ ποίηση τοῦ Ντέλλα εἶναι σὰν μακρυνὸς ἀντίλαλος ἀπ' τὶς Stances τοῦ Ἑλληνογάλλου Ζάν Μωρέας, περασμένος μέσ' ἀπ' τὴν Ἀγγλικὴ γλῶσσα ἀντίλαλος, ποὺ προκαλεῖ περίεργην αἴσθησιν ἑλληνικότητος μὰ περισσότερον ἀρσενικῆς καὶ γι' αὐτὸ πιδ γνήσιας. Δὲν τὸν ἐμπλεξε στὰ δίχτυα τοῦ ὀ Ἀμερικανικοῦ ὑπερρεαλισμοῦ.

Γ - Λ. Κ.

ΤΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ ΤΟΥ ΠΡΟΣΚΥΝΗΤΗ

*Σὰν ταπεινὸς προσκυνητῆς μὰ μέρα θὰ γυρίσω
Στὴ χώρα ἐκείνη ποὺ ἀπὸ φῶς καὶ δάφνες εἶν' γεμάτη
Μὲ δακρυχόη κρεμασιτὴ στὸν ὤμο καὶ μὰ λύρα
Νὰ ψάλω γιὰ τοὺς ἥρωες καὶ τὰ παθήματά τους.*

*Μὴ μὲρα ποὺ δλομόναχος καὶ πολὺν γέρος θάμαι
Κ' οἱ περιπλάνησές μου πιά στὴ Γῆ θάχουν τελειώσει
Σὲνα κομμάτι μάρμαρο, στὸν Παρθενῶνα ἀντίκου
Θὰ κάτω, μ' ὄνειρα παλιὰ τὰ νέα νὰ ξαναμπλέξω.*

*Θὰ ὄνειρευτῶ τὰ πύρινα τ' ἄλογα τῆς μειόπης
Ὅπου δὲν τ' ἄγγιξε ποτὲ βαρβαρικὸ μαστίγιον,
Σὰν τὸ Δυσσέα νοιώθοντας τὴν Πηνελόπη ὡς βρῆκε
Τὶ τῆς Ἀθήνας εἶμ' ἐγὼ πιστὸς καὶ τῆ λατρεύω.*